

Tanguirea

Preot Ioan

T A N G U I R E A

In Cetatea zisa Sfanta, de prooroci ucigatoare, Cine striga cu durere, cine n-are alinare? Cine pasii isi indreapta spre Golgota insangerata, Unde Fiul ei, pe umeri, tot pacatul lumii poarta. E Maria, Maica vietii, Porumbita cea Aleasa, Si cu lacrima durerii fata ei se-nroureaza, Cand, privind indurerata, Fiul ce povara-si duce, Il vazut lovit cu pietre, il vazut cazut sub Cruce! Ii vazut inalta-i frunte, ce era ca albii crini, Inrosita, sfasiata de cununa cea de spini, Ochii Lui ce altadata, bland priveau cu-nduiosare, Sunt inchisi sa nu mai vada ura tuturor cea mare. Istovit il vede Maica si cazut sub greul Crucii, Cate mame mai sunt astazi ca sa-si vada astfel pruncii? Care mama-n lumea asta chiar de pruncul i-a murit, La vazut cazut sub cruce, l-a vazut batjocorit. Care pictor poate prinde cu penelul sau usor, Sfanta lacrima ce-i curge, plansul ei sfasiator, Ce poet ar fi in stare ca sa scrie-n a sa carte, Suferinta Sfintei Mame, drumul Fiului spre moarte? Cine poate sa socoata, lacrimile care-au curs? Cine poate sa asculte hohotele ei de plans, Numai Fiu' al carui suflet, jalea ei o simte-ntruna, Si a lor inimi se-mpreuna si-amandoua bat in una! „Fiul meu ! Il striga Maica, cat de mult azi patimesti, Pentru marea Ta iubire... ce osanda grea primesti! Pentru mila Ta cea mare, cu spini Te-au incununat, Tu le-ai dat din Apa vie, ei cu otet te-au imbiat!" Si durerea ei tot creste si in brate vrea a-L strange.. Si ar vrea sa fie acolo, langa Fiul ei, pe Cruce... Dar cunoaste Prea Curata, vrerea Domnului de Sus, Ca s-aduca impacarea, moare Fiul ei, Iisus.